

UCHWAŁA NR/...../19
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO
z dnia 2019 r.
w sprawie
Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 i art. 89 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. 2019 poz. 512), art. 23 ust. 2 oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U z 2018 poz. 1614 ze zm.) Sejmik Województwa Małopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej „Obszarem”, obejmuje powierzchnię 364 480,60 ha i położony jest na terenie:
 - 1) gminy Bystra-Sidzina oraz części gminy Jordanów w powiecie suskim;
 - 2) gminy Lubień w powiecie myślenickim;
 - 3) części gmin: Kamienica, Mszana Dolna, Laskowa, Limanowa, Łukowica, Niedźwiedź, Dobra, Tymbark, Słopnice, części miast: Mszana Dolna i Limanowa w powiecie limanowskim;
 - 4) gmin: Jabłonka, Czarny Dunajec, Szaflary, Nowy Targ oraz części gmin: Łapsze Niżne, Lipnica Wielka, Spytkowice, Raba Wyżna, Rabka - Zdrój, Ochotnica Dolna, Czorsztyn, Krościenko nad Dunajcem, Szczawnica, część miasta Nowy Targ w powiecie nowotarskim;
 - 5) gminy Biały Dunajec oraz części gmin: Kościelisko, Poronin, Bukowina Tatrzańska w powiecie tatrzańskim;
 - 6) gmin: Ropa, Uście Gorlickie oraz części gmin: Gorlice, Sękowa, Łużna w powiecie gorlickim;
 - 7) gminy Łososina Dolna oraz części gmin: Stary Sącz, Gródek nad Dunajcem, Korzenna, Chełmiec, Podegrodzie, Nawojowa, Łącko, Rytro, Piwniczna - Zdrój, Kamionka Wielka, Grybów, Łabowa, Krynica - Zdrój w powiecie nowosądeckim i część miasta Nowy Sącz.
2. Opis granic Obszaru określa załącznik Nr 1 do uchwały.
3. Przebieg granicy Obszaru określono na mapie w skali 1:10 000, stanowiącej załącznik Nr 2 do uchwały.
4. Przebieg granic Obszaru z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej określa linia ciągła łącząca punkty załamania granicy, których współrzędne przedstawiono w załączniku Nr 3 do uchwały.

§ 2.

1. Na Obszarze wprowadza się ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, w celu zachowania ich trwałości oraz zwiększania różnorodności biologicznej.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 2) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;
- 3) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia bioróżnorodności;
- 4) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 5) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;
- 6) pozostawianie w drzewostanie, aż do całkowitego rozkładu, części drzew o charakterze pomnikowym, oraz części stojących drzew dziuplastych lub obumarłych;
- 7) zachowanie śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaszkowych oraz polan o wysokiej bioróżnorodności;
- 8) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;
- 9) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 10) działania na rzecz czynnej ochrony oraz restytucji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują:

- 1) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;
- 2) zachowanie śródpolnych torfowisk, obszarów wodno-błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródłiskowych cieków;
- 3) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, płątów wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 4) utrzymanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;
- 5) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);
- 6) utrzymanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania bioróżnorodności;
- 7) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;
- 8) ochrona terenów otwartych przed zabudową rozproszoną poprzez kształtowanie zwartych układów urbanistycznych;
- 9) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 10) działania na rzecz czynnej ochrony oraz restytucji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów,
- 11) ochrona walorów krajobrazowych – zachowanie walorów estetyczno-widokowych krajobrazu.

4. Ustalenia w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:

- 1) zachowanie cieków i zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;

- 2) utrzymanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków wodnych oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia bioróżnorodności oraz ograniczenia spływu substancji biogenych;
- 3) prowadzenie prac regulacyjnych cieków wodnych tylko w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek i potoków górskich;
- 4) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- 5) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;
- 6) działania na rzecz czynnej ochrony oraz restytucji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§ 3.

1. Na terenie Obszaru wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w wyznaczonych strefach zgodnie z mapą stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały oraz w pasie szerokości 10 m od:
 - a) linii brzegów rzek wskazanych na mapie stanowiącej załącznik nr 4 do uchwały, w ich rzeczywistym przebiegu w terenie,
 - b) linii brzegów naturalnych zbiorników wodnych,
 - c) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.– Prawo wodne- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5 i 7 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru lub dla których Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy usuwania drzew i krzewów:

- 1) w wieku do 10 lat;
- 2) pod warunkiem zachowania funkcji przyrodniczej i krajobrazowej zadrzewień które tworzą;
- 3) gatunków inwazyjnych i obcych;
- 4) podczas wykonywania zabiegów czynnej ochrony przyrody realizowanych przez organy ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy:

- 1) wydobywania kamieni, żwiru i piasku w związku z utrzymaniem wód, szlaków żeglownych oraz remontem urządzeń wodnych, o których mowa w art. 394 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.– Prawo wodne;
- 2) wydobywania z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, realizowanego w ramach szczególnego korzystania z wód na podstawie art. 34 i art. 394 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.– Prawo wodne, jeśli wynika ono z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia swobodnego spływu wód oraz lodów, po uzgodnieniu z właścicielem wody niezbędnego zakresu wydobycia.

5. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 nie dotyczą terenów objętych koncesjami na wydobywanie kopalin ze złóż na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze:

- 1) pozostającymi w mocy na dzień wejścia w życie uchwały;
- 2) które zostaną wydane po dniu wejścia w życie uchwały.

6. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5 nie dotyczą czynności związanych z realizacją przedsięwzięć innych niż mogące znacząco oddziaływać na środowisko na terenach:

- 1) przeznaczonych pod zabudowę i dopuszczających budowę nowych obiektów budowlanych w studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- 2) na których w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały funkcjonowały w obrocie prawnym ostateczne decyzje o warunkach zabudowy – do czasu wykonania na ich podstawie inwestycji, w zakresie w jakim zostały jednoznacznie dopuszczone w tych decyzjach lub utraty mocy obowiązującej tych decyzji.

7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy budowania nowych obiektów budowlanych o ile nie stanowią one przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) na obszarach co do których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych w zakresie, w jakim budowa ta została jednoznacznie dopuszczona w tych aktach prawnych;

- 2) `na terenach co do których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uchwalone po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, na podstawie studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały lub uzgodnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w związku z ustawą z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych w zakresie, w jakim zostały dopuszczone w tych dokumentach;
- 3) dopuszczonych na podstawie funkcjonujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały w obrocie prawnym ostatecznych decyzji o warunkach zabudowy – do czasu wykonania na ich podstawie inwestycji lub utraty mocy obowiązującej tych decyzji;
- 4) jako uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz siedlisk rolniczych (w zakresie możliwości uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego), pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na zabudowanej działce lub działkach przyległych (w przypadku gdy uzupełnienie dotyczy działki niezabudowanej);
- 5) służących możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, za wyjątkiem obiektów kubaturowych o powierzchni zabudowy powyżej 35 m²;
- 6) stanowiących obiekty małej architektury - w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane;
- 7) stanowiących obiekty liniowe w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

8. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, i 5 nie dotyczą zmiany przeznaczenia terenu w uchwalanych po dniu wejścia w życie uchwały studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, jeżeli postępowanie przeprowadzone zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wykaże brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru.

9. Jeśli określone w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały lub uzgodnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U z 2018 poz. 1614 ze zm.) w związku z ustawą z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. 2018 poz. 1945 ze zm.), kierunki zagospodarowania przestrzennego dopuszczają budowę, przebudowę, remont lub rozbiórkę obiektów budowlanych na Obszarze, to w przypadku zmiany ww. aktów prawnych lub uchwalenia nowych studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, dopuszczalne jest utrzymanie dotychczasowych kierunków zagospodarowania przestrzennego i wynikającej z nich możliwości wykonywania wymienionych powyżej robót budowlanych, nawet jeśli zakazy wprowadzone w § 3 ust. 1 niniejszej uchwały uniemożliwiałyby wprowadzenie takich kierunków zagospodarowania przestrzennego.

§ 4.

Nadzór nad Obszarem sprawuje Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Małopolskiego.

§ 5.

Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, na terenie których położony jest Obszar.

§ 6.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Małopolskiego.

§ 7.

Traci moc Uchwała Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 20 marca 2012 r., poz. 1194, zm. Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 24 kwietnia 2013r poz. 3130).

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

UZASADNIENIE

W projekcie uchwały uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru - zgodnie z wymaganiami określonymi przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. z 2012 r., poz. 1080) – bez zasadniczej zmiany jej przebiegu, poprzez podanie współrzędnych punktów załamania granicy z dokładnością odpowiadającą prowadzonej na danym terenie mapie zasadniczej. Z uwagi na powyższe, ze względu na stosowane w latach ubiegłych niedokładne (w stosunku do dzisiejszych standardów) wykreślenie granic np.: niedokładną skalę, mapy podkładowe czy też inne błędy, skorygowano dotychczas obliczoną powierzchnię Obszaru podaną w uchylanej Uchwale NR XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego, względem projektowanej Uchwały z 364.176 ha na 364.480.60 ha.

Powyższą pracę wykonano w oparciu o dane otrzymane ze starostw powiatów (dane ewidencji gruntów i użytków), dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dane LPIS - Land Parcel Identification System), dane Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (granice parków narodowych) oraz Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Krakowie (ortofotomapa, mapa topograficzna i baza danych obiektów topograficznych).

Opis tekstowy granicy Obszaru uszczegółowiono m.in. o poprawną numerację i nazewnictwo dróg i poprawiono drobne błędy. Poprawa opisu tekstowego granicy nie powoduje zmiany jej przebiegu.

Przedmiotowa uchwała dokonuje modyfikacji w zakresie ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów na terenie Obszaru. Zmiany w zapisach wynikają z potrzeby ochrony i zachowania obecnych wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Ustalenia dotyczące ochrony czynnej ekosystemów są odpowiednie dla zapewnienia wartości Obszaru związanych z turystyką i wypoczynkiem oraz funkcji korytarzy ekologicznych.

W ustalenia dotyczących czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych wprowadzono zapis dotyczący „ochrony terenów otwartych przed zabudową rozproszoną poprzez kształtowanie zwartych układów urbanistycznych”. Zapis ten ma na celu takie kształtowanie zabudowy mieszkaniowej w celu zachowania krajobrazu kulturowego Obszaru oraz wykorzystywać do zabudowy tereny już wcześniej przeznaczonych pod zabudowę.

Zrezygnowano z zakazu „zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką”. Regulacje prawne w przedmiotowej kwestii reguluje art. 125 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz. U. 2018 poz. 1614 z późn. zm.) oraz zostały zawarte w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. 2019 poz. 122 z późn. zm.), a także w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016 poz. 2183). Mając na uwadze uregulowanie tego problemu w innych dokumentach zrezygnowano z umieszczenia tego zakazu w projektowanej Uchwale.

W przedmiotowej Uchwale wprowadzono odstępstwa od zakazów, o których mowa w:

- § 3 ust. 1 pkt 1 - „*nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu lub dla których Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.*” W obecnym stanie prawnym w odniesieniu do ww. zakazu obowiązuje odstępstwo zawarte w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2018 poz. 1614 z późn. zm.). Zgodnie z jego treścią przedmiotowy zakaz „*nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu*”. Dodanie zapisu dotyczącego przedsięwzięć, „*dla których Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko*” spowoduje, że w przypadku przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016 poz. 71) organ wyspecjalizowany w dziedzinie ochrony środowiska na etapie postępowania screeningowego może stwierdzić czy istnieją przesłanki do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo już na tym etapie określić brak negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

- § 3 ust. 1 pkt 2, tj: „*likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych*”. Z uwagi na coraz częstsze zaniechanie gospodarki rolniczej obserwowane na terenie Obszaru, powierzchnia zadrzewień na terenach porolnych stopniowo się zwiększa, dlatego przewiduje się, że wprowadzenie odstępstw od niniejszego zakazu nie wpłynie negatywnie na walory przyrodnicze i krajobrazowe Obszaru. W przepisach nie podano definicji „niszczenia zadrzewień”, co przed wejściem w życie niniejszej uchwały skutkowało powstawaniem licznych, nierzadko wzajemnie wykluczających się interpretacji. Funkcjonujący dotychczas zakaz uniemożliwiał wycinanie nawet pojedynczych drzew i krzewów z zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, co utrudniało gospodarowanie na terenie Obszaru.

Wprowadzono odstępstwo dla usuwania zadrzewień w wieku do 10 lat w celu szybkiego doprowadzenia terenów otwartych do użytkowania rolniczego lub pasterskiego, na których pojawiło się naturalne odnowienie drzew lub krzewów. Zadrzewienie do 10 lat nie ma dużego znaczenia dla funkcji krajobrazowych, a jego usunięcie będzie miało niewielki wpływ na funkcje przyrodnicze Obszaru.

Wprowadzono odstępstwo od zakazu dotyczące „*usuwania drzew i krzewów pod warunkiem zachowania funkcji przyrodniczej i krajobrazowej zadrzewień które tworzą*”. Ustalając, czy usunięcie danego drzewa lub krzewu (bądź ich grupy) z zadrzewienia będzie miało wpływ na funkcje przyrodnicze i krajobrazowe, należy brać pod uwagę ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, wymienione w § 2 niniejszej Uchwały i w ich kontekście indywidualnie rozpatrywać poszczególne przypadki. Zadrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne pełnią różnorakie funkcje

przyrodnicze, zwiększają bioróżnorodność na danym terenie, mogą stanowić miejsce występowania m.in. rzadkich ptaków, bezkręgowców czy porostów. Na te funkcje nie powinny wpłynąć negatywnie zabiegi pielęgnacyjne polegające na usuwaniu nadmiaru drzew lub krzewów na korzyść pozostałych. Dla zachowania funkcji przyrodniczej i krajobrazowej istotne jest między innymi utrzymanie drzew dziuplastych, będących siedliskiem gatunków rzadkich lub chronionych, wynikające z konieczności „działania na rzecz czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów”. Ponadto, wycinanie drzew i krzewów z zadrzewień śródpolnych w celu przywrócenia gruntów ornych, sadów, łąk trwałych oraz pastwisk trwałych do upraw lub wypasu zwierząt również nie powinno wpływać negatywnie na przyrodę Obszaru, jeżeli weźmie się pod uwagę ustalenie dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych, jakim jest: „kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, płątów wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych”.

Wprowadzono odstępstwo od zakazu dotyczące wycinania „gatunków inwazyjnych i obcych”. Gatunki takie jak: klon jesionolistny, dąb czerwony, dereń rozłogowy i inne są niepożądane w środowisku naturalnym i niezalecane w praktykach ogrodniczych, a pomimo tego występują w środowisku i zwiększają swój obszar. Listy tych gatunków wraz z opisami są ogólnodostępne, np. na stronie www.iop.krakow.pl/ias/, a także w publikacjach, np. *Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych* (B. Tokarska-Guzik i in. 2012 r.). Dopuszczenie wycinania drzew i krzewów gatunków obcego pochodzenia z zadrzewień na obszarach chronionego krajobrazu pomaga w zachowaniu bioróżnorodności, a także umożliwia pozyskiwanie drewna na indywidualne potrzeby gospodarstwa.

Dla umożliwienia prowadzenia działań związanych z czynną ochroną przyrody wprowadzono odstępstwo dotyczące „wykonywania zabiegów czynnej ochrony przyrody realizowane przez organy ochrony przyrody”. Odstępstwo dotyczy działań realizowanych w ramach projektów i programów których celem jest czynna ochrona gatunków i siedlisk cennych przyrodniczo lub mających na celu zachowanie krajobrazów priorytetowych.

Zapisy § 3, ust 5 i 6 zawierają odstępstwa dotyczące zakazów związanych z wydobywaniem do celów gospodarczych skał, likwidowaniem i niszczeniem zadrzewień, zakazem wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu oraz zakazu zmiany stosunków wodnych. Zapisy te wraz zapisami ust. 8 dopuszczają możliwość przeznaczania nowych terenów na cele wydobywania skał i minerałów w uchwalanych po dniu wejścia w życie niniejszej Uchwały miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, jeżeli postępowanie przeprowadzone zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody wykaże brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru. Jednocześnie ostateczną decyzję o możliwości zastosowania odstępstw od ww. zakazów uzależnia od wyników indywidualnej oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia przeprowadzonej w ramach wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W Uchwale dodano odstępstwa dotyczące zakazów związanych z likwidowaniem i niszczeniem zadrzewień oraz zakazem wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko i jeżeli ta procedura wykaże brak negatywnego wpływu na przyrodę i ochronę krajobrazu. Zapis ten ma na celu głównie umożliwienie realizacji tych przedsięwzięć które wynikają z zapisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (tj. Dz. U. 2017 poz. 2126 ze zm.).

W Uchwale Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, która obowiązywała do dnia wejścia obecnej uchwały znajdował się zakaz w § 3, ust 1, punkt 8) w brzmieniu „*lokalizowania obiektów budowlanych **w pasie szerokości 25m** od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, i leśnej lub rybackiej*” dla którego obowiązywało odstępstwo zawarte w § 3, ust 5 w brzmieniu:

„Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy budowania nowych obiektów budowlanych:

1) na obszarach, co do których:

a) miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych - w zakresie, w jakim budowa ta została jednoznacznie dopuszczona w tych aktach prawnych;

b) projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uzgodnione przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) w związku z ustawą z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych - w zakresie, w jakim budowa ta została dopuszczona w tych projektach;

c) w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały funkcjonowały w obrocie prawnym ostateczne decyzje o warunkach zabudowy – do czasu wykonania na ich podstawie inwestycji lub utraty mocy obowiązującej tych decyzji;

2) w pasie szerokości 25 m od sztucznych zbiorników wodnych o powierzchni mniejszej niż 10 arów.

W obecnej Uchwale powyższy zakaz zastępuje się punktem w brzmieniu „budowania nowych obiektów budowlanych w wyznaczonych strefach zgodnie z mapą stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały oraz w pasie szerokości 10 m od:

- a) linii brzegów rzek wskazanych na mapie stanowiącej załącznik nr 4 do uchwały, w ich rzeczywistym przebiegu w terenie,
- b) linii brzegów naturalnych zbiorników wodnych,
- c) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym

w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.– Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

Przy czym przez linie brzegów rzek i naturalnych zbiorników wodnych rozumie się naturalną górną krawędź brzegu lub linie stałego porostu traw albo krzewów/drzew.

Zaproponowana zmiana wskazuje w załączniku graficznym rzeki (wyodrębnione przez RZGW na podstawie kryteriów hydrologicznych jako Jednolite Części Wód Płynących) dla których została wyznaczona strefa w której zakaz zabudowy obowiązuje (przy uwzględnieniu zapisanych odstępstw). W trakcie wyznaczania strefy kierowano się głównie uwarunkowaniami przyrodniczymi oraz przebiegami korytarzy ekologicznych, dlatego te strefy w niektórych przypadkach rozciągają się do szerokości 100 metrów od wybranych fragmentów rzek (zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody). W trakcie wyznaczania tej strefy nie uwzględniano obowiązujących studiów i planów miejscowych dla których przewidziano odstępstwa w projekcie Uchwały. Wyznaczone strefy mają na celu zachowanie obudowy biologicznej cieków wodnych, służącej głównie jako miejsca bytowania i migracji zwierząt, roślin i grzybów. Funkcja ochrony przeciwpowodziowej tej strefy jest tylko funkcją dodatkową, a nie główną.

Dla powyższego zapisu dodatkowo funkcjonują odstępstwa:

„Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy budowania nowych obiektów budowlanych o ile nie stanowią one przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) na obszarach co do których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych w zakresie, w jakim budowa ta została jednoznacznie dopuszczona w tych aktach prawnych;
- 2) na terenach co do których miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uchwalone po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, na podstawie studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały lub uzgodnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w związku z ustawą z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych w zakresie, w jakim zostały dopuszczone w tych dokumentach;
- 3) dopuszczonych na podstawie funkcjonujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały w obrocie prawnym ostatecznych decyzji o warunkach zabudowy – do czasu wykonania na ich podstawie inwestycji lub utraty mocy obowiązującej tych decyzji;
- 4) jako uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz siedlisk rolniczych (w zakresie możliwości uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego), pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na zabudowanej działce lub działkach przyległych (w przypadku gdy uzupełnienie dotyczy działki niezabudowanej);

- 5) służących możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, za wyjątkiem obiektów kubaturowych o powierzchni zabudowy powyżej 35 m²;
- 6) stanowiących obiekty małej architektury - w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane;
- 7) stanowiących obiekty liniowe w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

Za obiekty służące zaspokajaniu potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem w szczególności rozumie się: trasy rowerowe, trasy pieszo-rowerowe, kładki i ciągi piesze wraz z towarzyszącą im infrastrukturą (tj. tablicę, ławki, stoły wiaty przystankowe z koszami, stojaki na rowery), obiekty i urządzenia sportu i rekreacji, tras i wyciągów dla narciarstwa alpejskiego oraz biegowego, ścieżki w koronach drzew i wieże widokowe.

W uchwale w § 3, ust 8 dodano zapis umożliwiający procedowanie i wprowadzanie zmian w studiach i planach miejscowych po dniu wejścia w życie Uchwały, jeżeli postępowanie przeprowadzone zgodnie z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wykaże brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru.

W uchwale w § 3, ust 9 dodano zapis określający w sposób nie budzący wątpliwości, że określone w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, uzgodnionych lub obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały, kierunki zagospodarowania przestrzennego dopuszczające budowę, przebudowę, remont lub rozbiórkę obiektów budowlanych na Obszarze, w przypadku zmiany ww. aktów prawnych lub uchwalenia nowych studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, po dniu wejścia w życie uchwały, dopuszczalne jest utrzymanie dotychczasowych kierunków zagospodarowania przestrzennego i wynikającej z nich możliwości wykonywania wymienionych powyżej robót budowlanych, nawet jeśli zakazy uchwały uniemożliwiłyby wprowadzenie takich kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zapis ten gwarantuje, że wyznaczone obecnie tereny budowlane w nowych dokumentach planistycznych będą mogły mieć takie same przeznaczenie, i nie będzie obowiązku wprowadzania w przyszłości, na terenie obecnie przeznaczonym pod zabudowę, zakazu budowania.